

رابطه برخی از صفات مرفولوژیکی در اوایل دوره رشد با عملکرد نهایی سه ژنوتیپ چغندرقند در شرایط شبیه رطوبتی متفاوت

The relationship of morphological traits at early growth stage of three sugar beet genotypes with final root yield and white sugar yield under different drought stress conditions

رجیم محمدیان^{*}، محمد عبداللهان نوقابی^۱، جواد باغانی^۲ و ابوالقاسم حقایقی^۳
تاریخ دریافت: ۸۵/۱۰/۲۳؛ تاریخ پذیرش: ۸۸/۶/۵

ر. محمدیان، م. عبداللهان نوقابی، ج. باغانی و آ. ق. حقایقی. ۱۳۸۸. رابطه برخی از صفات مرفولوژیکی در اوایل دوره رشد با عملکرد نهایی سه ژنوتیپ چغندرقند در شرایط شبیه رطوبتی متفاوت. مجله چغندرقند (۱): ۲۳-۳۸.

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی رابطه برخی از صفات مرفولوژیکی اوایل دوره رشد سه ژنوتیپ چغندرقند با عملکرد نهایی در شرایط رطوبتی متفاوت طی سال‌های ۱۳۸۰-۸۲ در دو منطقه کرج و مشهد انجام شد. سه ژنوتیپ چغندرقند (BP-29، 7219 و 7112) و سه سطح آبیاری (بدون تنفس، تنفس ملایم و تنفس شدید) در قالب آزمایش اسپلیت بلوك با سه تکرار مورد مطالعه قرار گرفتند. پس از مرحله استقرار گیاه، شبیب تنفس رطوبتی در دو نیمه راست و چپ لوله اصلی سیستم آبیاری بارانی تک‌شاخه‌ای در طول دوره رشد اعمال شد. طی فصل رشد، وضعیت رطوبتی خاک با استفاده از دستگاه ترایم و میزان آب دریافت شده در هر تیمار، با استفاده از ظروف جمع‌آوری آب در وسط هر کرت اندازه‌گیری شد. خصوصیات مرفولوژیکی مانند وزن خشک اندام هوایی (برگ و دمبرگ)، وزن خشک ریشه ذخیره‌ای، وزن خشک کل و نسبت وزن خشک اندام هوایی به وزن خشک ریشه ذخیره‌ای در سه مرحله رشد شامل مرحله توسعه، میانی و رسیدن و عملکرد ریشه و خصوصیات کیفی آن در برداشت نهایی، تعیین شد. متوسط آب مصرفی در شرایط بدون تنفس، تنفس ملایم و تنفس شدید به ترتیب ۴۱۴، ۶۳۵ و ۳۶۳ میلی‌متر بود. نتایج نشان داد که تنفس خشکی طی فصل رشد، عملکرد ریشه را از ۵۱ تن در هکتار در حالت بدون تنفس به میزان ۲۴ درصد در تنفس ملایم و ۵۷ درصد در تیمار تنفس شدید کاهش داد. میانگین عملکرد شکر سفید نیز از ۶/۷۳ تن در هکتار در تیمار بدون تنفس به ترتیب به میزان ۲۶ و ۵۹ درصد در اثر تنفس ملایم و شدید کاهش یافت. عملکردهای ریشه و شکر سفید ژنوتیپ‌های مورد بررسی در سطوح مختلف تنفس خشکی تفاوت‌هایی نشان داد. لذا نتیجه‌گیری شد که برای ارزیابی عکس العمل ژنوتیپ‌های مختلف نسبت به تنفس خشکی، شدت تنفس خشکی بسیار مهم است. نتایج محاسبه ضرایب همبستگی صفات مرفولوژیکی اندازه‌گیری شده طی فصل رشد در شرایط متفاوت تنفس رطوبتی با عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید ژنوتیپ‌های مورد بررسی نشان داد که در اوایل فصل رشد (حدود ۴۰ تا ۶۰ روز بعد از اولین آبیاری)، تعداد برگ همبستگی مثبت و معنی‌دار ($r = 0.91$) ($P < 0.01$) و وزن ویژه برگ همبستگی منفی و معنی‌دار ($r = -0.90$, $P < 0.01$) با عملکرد نهایی شکر سفید دارند. همچنین طول و قطر ریشه ذخیره‌ای در اوایل فصل رشد، همبستگی مثبت و معنی‌دار ($r = 0.86$,

۱- استادیار مؤسسه تحقیقات چغندرقند- کرج *- نویسنده مسئول R_mohammadian@hotmail.com

۲- مرکز پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی- بخش تحقیقات فنی و مهندسی

($P < 0.01$) با عملکرد نهایی شکر سفید داشت. نسبت وزن خشک اندام هوایی به وزن خشک ریشه ذخیره‌ای در اوایل فصل رشد همبستگی منفی ($r = -0.83, P < 0.01$) با عملکرد نهایی شکر سفید داشت. با توجه به نتایج حاصل می‌توان استنباط کرد که امکان استفاده از این صفات مرفولوژیکی در مراحل اولیه رشد جهت پیش‌بینی و برآورد عملکرد نهایی ژنتیکی چندرقند در شرایط متفاوت تنفس خشکی مداوم وجود دارد. با وجود این، انجام تحقیقات تکمیلی با استفاده از مواد ژنتیکی بیشتر برای حصول نتایج قطعی ضروری است.

واژه‌های کلیدی: آبیاری بارانی تک‌شاخه، تنفس رطب‌پی، چندرقند، ژنتیک، صفات مرفولوژیکی، کرج، مشهد.

مشخص و تعریف شده از تنفس خشکی، خصوصیات و متغیرهای فیزیولوژیکی و مرفولوژیکی ژنتیکی مختلف چندرقند را طی فصل رشد مورد مطالعه دقیق قرار دهنده در نهایت، همبستگی و ارتباط این صفات را با عملکرد کمی و کیفی چندرقند مشخص کنند. برای آن‌که صفات فیزیولوژیکی و یا مرفولوژیکی به‌توانند برای انتخاب در یک مقیاس وسیع در برنامه‌های اصلاحی مورد استفاده قرار گیرند، لازم است که اندازه‌گیری این صفات نسبتاً ارزان و سریع باشد (Morillo-Velarde and Ober 2006).

یکی از روش‌هایی که می‌تواند در شناخت عکس العمل گیاهان به تنفس‌های رطب‌پی مورد استفاده قرار گیرد، استفاده‌از سیستم آبیاری بارانی تک‌شاخه‌ای است. با استفاده‌از این سیستم، می‌توان شب رطب‌پی ایجاد کرد تا شرایط بروز گیاه به مقادیر مختلف آب آبیاری بهتر فراهم شود. سیستم آبیاری بارانی روشی ساده، قابل اعتماد و مطمئن جهت اجرای سطوح مختلف تنفس خشکی در مطالعات تنفس خشکی است (Hanks et al. 1976). تاکنون به‌طور موفقیت‌آمیزی از این روش جهت بررسی اثرات کمبود آب بر عملکرد

مقدمه

صرف آب به شرایط آب و هوایی، مدیریت آبیاری و طول دوره رشد و تا حدودی به تراکم گیاهی، کود نیتروژن، رقم، بیماری‌ها و گاهی به عوامل دیگر بستگی دارد (Draycott and Messem 1977). چندرقند دارای دو مرحله رشد رویشی و زایشی است و با توجه به این که در سال اول به صورت رویشی باقی می‌ماند، لذا مانند سایر گیاهان زراعی، مرحله بحرانی از لحاظ نیاز به آب ندارد. البته این بدان معنی نیست که آب برای رشد چندرقند از اهمیت کمتری برخوردار است، بلکه وجود آب برای جوانهزنی و سبز شدن، حفظ آماس برگ به‌ویژه در مرحله گیاهچه‌ای، جلوگیری از پژمردگی و به حداقل رساندن فتوسنتر و عملکرد، ضروری است (کوچکی و همکاران ۱۳۷۶).

تنفس خشکی از مشکلات عمده تولید چندرقند در ایران و جهان است. به‌نظریگران چندرقند به‌دلیل شناسایی شاخص‌ها و خصوصیاتی هستند که به‌توان از آن‌ها در انتخاب و اصلاح ارقام متحمل به خشکی استفاده کرد. بنابراین از متخصصین فیزیولوژی و زراعت چندرقند انتظار می‌رود که با اعمال شرایط

چندرقند در شرایط تنش خشکی گزارش نمود که وزن خشک اندام هوایی با عیارقند، عملکرد شکر سفید و وزن خشک ریشه ذخیره‌ای همبستگی منفی دارد. لذا اوی پیشنهاد کرد که در برنامه بهنژادی مقاومت به خشکی، لازم است ارقام با تعداد برگ کمتر و دوام سطح برگ بیشتر مورد توجه قرار گیرند. همچنین بین عملکرد ریشه و طول و عرض برگ همبستگی مثبت ولی با طول دمبرگ و طول ریشه ذخیره‌ای همبستگی منفی وجود داشت. محمدیان و همکاران (Mohammadian et al. 2003) گزارش کردند که در شرایط تنش اوایل فصل رشد، معمولاً ژنوتیپ‌های چندرقند که قبل از رفع تنش، وزن خشک ریشه ذخیره‌ای بیشتر و نسبت اندام هوایی به ریشه ذخیره‌ای کمتری داشتند و همچنین کاهش عملکرد ریشه ذخیره‌ای آن‌ها در شرایط تنش نسبت به شرایط بدون تنش کمتر بود، عملکرد شکرسفید بیشتری تولید کردند. آن‌ها همچنین نشان دادند در شرایط تنش، تعداد برگ با عملکرد نهایی دارای همبستگی مثبت است. حبیبی (۱۳۷۲) در بررسی همبستگی خصوصیات گیاه‌چه چندرقند با مقاومت به خشکی گزارش کرد اگرچه در مرحله جوانهزنی بین نه ژنوتیپ تفاوت معنی‌داری وجود داشت، لیکن وقتی این ژنوتیپ‌ها در مزرعه تحت تأثیر رژیم‌های مختلف آبیاری قرار گرفتند، از لحاظ صفات عملکرد کمی و کیفی و ماده‌خشک تفاوت معنی‌داری نشان ندادند. لذا به نظر می‌رسد شدت تنش خشکی و همچنین مدت دوام آن در مزرعه می‌تواند عاملی برای بروز تفاوت بین ژنوتیپ‌ها باشد.

در گیاهان زراعی نظیر گندم (Sezen and Yazar 2006)، پنبه (Vulkan-Levy et al. 1998) و چندرقند (Uçan and Gençoğlan 2004) استفاده شده است.

نتایج تحقیقات نشان داده است که بین ژنوتیپ‌ها و توده‌های چندرقند از لحاظ مقاومت به خشکی تنوع ژنتیکی وجود دارد (محمدیان و همکاران Sadaghian et al. 2000; Mohammadian ۱۳۸۱ et al. 2001, 2003, 2005; 2001) نشان دادند که هدایت روزنها، مقدار پرولین برگ و همچنین اختلاف دمای هوای محیط از دمای برگ (ΔT) تحت تأثیر تنش خشکی اوایل فصل رشد در ارقام چندرقند قرار می‌گیرد اما، ΔT از دقت و حساسیت بیشتری برای بررسی وضعیت تنش آبی ژنوتیپ‌های چندرقند نسبت به سایر روش‌های بررسی شده برخوردار بود. در شرایط تنش خشکی اوایل فصل رشد، ارقام چندرقند که قبل از رفع تنش از کارآبی کواتسوم فتوستتری بالایی برخوردار بودند، عملکرد نهایی بیشتری نیز تولید کردند (Mohammadian et al. 2003). اوبر و همکاران (Ober et al. 2005) صفات توانایی حفظ پوشش سبز کانوبی، شاخص گوشتی بودن برگ (Leaf succulence index) و رتبه پژمردگی و پیری را که همبستگی بالایی با تحمل به خشکی دارند، برای گزینش ارقام مقاوم به خشکی در چندرقند معرفی کردند. خورشید (۱۳۷۹) در بررسی همبستگی بین خصوصیات مرغولوژیکی و عملکرد کمی و کیفی

طرفین به تدریج کاهش می‌یابد (Hanks et al. 1976) در این پژوهش، سه ژنوتیپ چندرقند BP-کرج، P-29 و 7219 ۷۱۱۲ استفاده شد. بذور هر ژنوتیپ در شش کرت، که هر کرت شامل هفت خط به طول ۱۰ متر و فاصله خطوط کاشت ۵۰ سانی‌متر بود، در هر مجاورت یکدیگر در اولین فرصت ممکن در بهار در هر منطقه کشت شد. هر کرت مربوط به هر ژنوتیپ در سه تکرار و همچنین در دو طرف لوله اصلی به صورت تصادفی در کنار یکدیگر قرار گرفت.

پس از انجام عملیات تهییه زمین و آماده‌سازی بستر بذر، عملیات کاشت با استفاده از ماشین بذر کار انجام گرفت. اولین، دومین و سومین آبیاری جهت جوانه‌زنی، سبزکردن و استقرار بوته‌ها به صورت نشستی انجام شد. بعداز مرحله سبز شدن و استقرار گیاهان و انجام تنک، سطوح آبیاری با استفاده از سیستم آبیاری بارانی تک‌شاخه‌ای اعمال شد. قطعه زمین آزمایشی توسط محور آبیاری بارانی تک‌شاخه‌ای به دو نیمه طولی و قرینه چپ و راست تقسیم شود. هر نیمه آبیاری شامل سه تیمار بدون تنش (I1)، تنش رطوبتی ملایم (I2) و تنش رطوبتی شدید (I3) به صورت مداوم پس از مرحله استقرار کامل گیاه اعمال شد. در طول فصل رشد، وضعیت رطوبتی خاک در کرج تا عمق ۱۰۰ سانتی‌متر و در مشهد تا عمق ۶۰ سانتی‌متر با استفاده از دستگاه ترایم اندازه‌گیری شد. همچنین برای تعیین میزان آب مورداستفاده در هر کرت، ظروفی با قطر ۱۰ سانتی‌متر در مرکز هر کرت و در ارتفاع ۵۰ سانتی‌متر روی سه‌پایه قرار داده شد. بلافاصله بعداز هر آبیاری،

این تحقیق با هدف شناخت بیشتر صفات مرفولوژیکی که به شب تنش رطوبتی مداوم طی فصل رشد حساس‌تر هستند و همچنین بررسی ارتباط این صفات با عملکرد نهایی طراحی و اجرا شد. بدیهی است از صفاتی که به تنش رطوبتی حساس‌تر هستند و همچنین همبستگی بالایی با عملکرد نهایی دارند ممکن است به توان جهت غربال مواد اصلاحی مقاوم به تنش در برنامه‌های اصلاحی استفاده شود.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از سال ۱۳۸۰ به مدت سه سال در دو منطقه کرج، ایستگاه مرحوم مطهری مؤسسه تحقیقات چندرقند و مشهد، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان‌رضوی، انجام شد. فاکتورهای اعمال شده در این پژوهش، شامل سه ژنوتیپ چندرقند و سه سطح تنش رطوبتی مداوم بود که با استفاده از سیستم آبیاری بارانی تک شاخه در دو طرف (نیمه) راست و چپ لوله اصلی ایجاد شد. نحوه اجرای آزمایش در مزرعه به روش پیشنهادی هنکس و همکاران (Hanks et al. 1980) بود. در این روش، قالب آماری مشابه آزمایش اسپلیت بلوك بود با این تفاوت که سطوح تنش خشکی مداوم غیرتصادفی بودند. در سیستم آبیاری مورداستفاده، مقدار آب آبیاری برای کلیه کرت‌هایی که در یک ستون قرار می‌گیرند (در هر دو طرف لوله اصلی) یکسان و پیوسته است، در حالی که برای کرت‌هایی که در ردیف قرار دارند (در هر دو طرف لوله اصلی) مقدار پاشش آب از مرکز به

شد. نمونه‌ها پس از برداشت در کیسه‌های پلاستیکی، بالاصله به آزمایشگاه منتقل شدند. با استفاده‌از تجزیه کلاستر (مقدم و همکاران ۱۳۸۸)، زمان‌های نمونه‌برداری طی فصل رشد، در سه سال و دو مکان گروه‌بندی شدند. برای این منظور از بین صفات ذکر شده، چهار صفت مهم شامل وزن خشک قسمت هوایی (برگ و دمبرگ)، وزن خشک ریشه ذخیره‌ای، وزن خشک کل و نسبت وزن خشک هوایی به وزن خشک ریشه ذخیره‌ای استفاده شد.

برداشت نهایی محصول در فصل پاییز هر سال به طور نیمه‌مکانیزه و با کمک نیروی انسانی ماهر انجام شد. از هر کرت، ریشه‌های موجود در چهار مترمربع که حدود ۴۰ عدد ریشه بود (Kunz et al. 2002) برداشت و سپس جمع‌آوری و توسط کارگر سرزنه شدند. ریشه‌های برداشت شده جهت تعیین عملکرد و خصوصیات کیفی ریشه به آزمایشگاه منتقل شد. در هر نمونه خمیر، صفت‌های درصد قند و غلظت ناخالصی‌های ریشه (شامل سدیم، پتاسیم و نیتروژن مضره) با استفاده از دستگاه بتالایزر اندازه‌گیری شد. تجزیه و تحلیل‌های آماری با استفاده‌از نرم‌افزارهای SPSS و SAS انجام گرفت.

نتایج و بحث

در جدول دو نتایج تجزیه مرکب و در جدول سه میانگین عملکرد ریشه، درصد قند و عملکرد شکر سفید سه ژنوتیپ مورد بررسی در دو مکان و سه سال در شرایط متفاوت تنش رطوبتی نشان داده شده است.

حجم آب ورودی در هر لیوان اندازه‌گیری و یادداشت‌برداری شد و سپس با توجه به مساحت آن‌ها، ارتفاع آب مصرفی در واحد سطح محاسبه شد. با توجه به جهت باد غالب در هر منطقه، سیستم آبیاری طوری نصب و راهاندازی شد که لوله اصلی آبده در جهت باد غالب منطقه قرار گرفت تا وزش باد وضعیت تیمارها را در طرفین لوله آبده کمتر تحت تأثیر قرار دهد. بر روی لوله‌های پلی‌اتیلن به فاصله شش متر رایزرهایی از جنس لوله گالوانیزه به ارتفاع ۶۰ سانتی‌متر نصب و روی آن‌ها آپیاش نوع R72-۸۰ با شعاع پاشش ۱۲ متر و آبدهی ۳/۰ لیتر در ثانیه (در فشار کار سه اتمسفر) کار گذاشته شد. آبیاری‌ها براساس جدول، زمان‌بندی و برمبنای میزان تخلیه رطوبت خاک تهیه و تنظیم شدند. میانگین مقادیر آب مصرفی در سه سال آزمایش در دو منطقه در جدول ۱ نشان داده شده است.

خصوصیات مرغولوژیکی چندرقند، شامل تعداد برگ، میانگین طول و عرض برگ، میانگین طول و قطر دمبرگ، وزن خشک برگ، وزن خشک قسمت هوایی، سطح و وزن ویژه برگ، میانگین طول و بزرگ‌ترین قطر ریشه ذخیره‌ای، وزن خشک ریشه ذخیره‌ای، نسبت وزن خشک قسمت هوایی به وزن خشک ریشه ذخیره‌ای و وزن خشک کل در سه مرحله رشد براساس طبقه‌بندی فائو (FAO 2008) شامل مراحل توسعه برگی، حجمی شدن ریشه و رسیدگی به روش تخریبی اندازه‌گیری شد. در هر نمونه‌برداری، از هر کرت پس از حذف یک ردیف از گیاهانی که در رقابت شرکت داشتند به عنوان حاشیه، ۱۰ بوته برداشت

مرربوط به ژنوتیپ ۷۲۱۹ بود که به طور معنی‌داری ($P < 0.05$) کمتر از دو ژنوتیپ دیگر بود (جدول ۳). ولی دو ژنوتیپ ۷۱۱۲ و BP - کرج با یکدیگر تفاوت معنی‌داری از نظر درصد قند نداشتند. اثر متقابل ژنوتیپ در آبیاری برای عملکرد ریشه و شکر سفید معنی‌دار به دست نیامد (جدول ۲). با وجود این، مقایسه میانگین عملکرد ریشه و شکر سفید ژنوتیپ‌ها در سطوح مختلف تنش با استفاده از آزمون دانکن نشان داد که عکس العمل ژنوتیپ‌ها برای این دو صفت، در سطوح مختلف تنش خشکی با یکدیگر تفاوت‌هایی دارد (جدول ۳). به طوری که در حالت بدون تنش و همچنین در تنش ملایم، عملکرد ریشه و شکر سفید ژنوتیپ‌ها به طور معنی‌داری ($P < 0.05$) با یکدیگر متفاوت بود، ولی با افزایش شدت تنش تفاوت‌ها غیرمعنی‌دار شد. بیشترین عملکرد در دو شرایط بدون تنش و تنش ملایم مرربوط به دو ژنوتیپ ۷۱۱۲ و BP - کرج بود. براساس این نتایج به نظر می‌رسد چنان‌چه بخواهیم عکس العمل ژنوتیپ‌های مختلف را نسبت به تنش خشکی مورد ارزیابی قرار دهیم، شدت تنش خشکی بسیار مهم خواهد بود. لذا لازم است در برنامه‌های اصلاحی در ارتباط با ارزیابی و گزینش ژنوتیپ‌ها، شدت تنش مدنظر قرار گیرد.

براساس تجزیه کلاستر، نمونه‌برداری‌های انجام شده از ۴۱ تا ۶۲ روز بعداز اولین آبیاری که شامل چهار زمان ۴۱ (کرج، ۱۳۸۱)، ۴۸ (مشهد، ۱۳۸۱)، ۴۹ (کرج، ۱۳۸۰) و ۶۲ (کرج، ۱۳۸۱) روز بعداز اولین آبیاری بودند، از مجموع ۱۸ زمان متفاوت نمونه‌برداری در دو

همان‌گونه که مشاهده می‌شود به طور متوسط عملکرد ریشه از ۵۰/۹۹ تن در هکتار در شرایط بدون تنش رطوبتی به ۳۸/۵۰ و ۲۱/۷۷ تن در هکتار به ترتیب در شرایط تنش متوسط و تنش شدید کاهش یافت (جدول ۳). عملکرد شکر سفید نیز تحت تأثیر تنش خشکی مداوم طی فصل رشد به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت (جدول ۳)، به طوری که میانگین عملکرد شکر سفید از ۶/۷۳ تن در هکتار در حالت بدون تنش به ۴/۹۷ و ۲/۷۶ تن در هکتار به ترتیب در اثر تنش ملایم و شدید کاهش یافت. به عبارت دیگر، کاهش ۲۲ و ۵۵ درصد آب آبیاری به ترتیب ۲۴ و ۵۷ درصد عملکرد ریشه و ۲۶ و ۵۹ درصد عملکرد شکر سفید را کاهش داد (جدول ۳). در مقابل درصد قند در شرایط تنش ملایم و شدید به ترتیب دو و چهار درصد نسبت به شرایط بدون تنش افزایش داشت (جدول ۳). لذا با روش آبیاری تک‌شاخه شبیه رطوبتی مناسب ایجاد و اثرات آن بر عملکرد به وضوح مشاهده شد. به طور مشابه در یک تحقیق دیگر با استفاده از سیستم آبیاری بارانی تک‌شاخه، گزارش شده است که با کاهش مقدار آب آبیاری، درصد قند افزایش ولی عملکرد ریشه کاهش می‌یابد (Uçan and Gençoğlan 2004). در این تحقیق کارآیی مصرف آب آبیاری و کارآیی مصرف آب با تغییر در مقدار مصرف آب در تیمارهای مختلف متفاوت بود.

اثر ژنوتیپ تنها برای درصد قند در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار به دست آمد (جدول ۲). بین ژنوتیپ‌ها کمترین درصد قند در حالت تنش و غیرتنش

سفید اهمیت بیشتری دارد، لذا در بررسی این همبستگی‌ها، عملکرد شکر سفید مورد بحث قرار می‌گیرد. همبستگی بین عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید در شرایط تنفس اوایل فصل رشد پیش‌تر (Mohammadian et al. 2005) گزارش شده است. تعداد برگ در زمان اندازه‌گیری با عملکرد شکر سفید همبستگی مثبت داشت (جدول ۴، $r = 0.91$, $P < 0.01$). به عبارت دیگر در سه ژنتیپ مورد بررسی با کاهش تعداد برگ به دلیل افزایش تنفس، عملکرد شکر نیز کاهش یافت (شکل ۱). محمدیان و همکاران (2005) گزارش دادند تنش خشکی اوایل فصل رشد بر تعداد برگ‌های خشک شده، سبز و تعداد کل برگ‌ها (برگ‌های سبز و خشک) اثر معنی‌داری دارد. همچنین لورنزنی و همکاران (Lorenzetti et al. 1991) گزارش کردند که دمای بالا (حدود ۳۰ درجه سانتی‌گراد) در تابستان باعث افزایش تبخیر و کاهش سرعت ظهور برگ‌های چندرقند می‌شود. علاوه بر آن در گزارش دیگری نیز کاهش ظهور برگ چندرقند در اثر تنفس خشکی تأیید شده است (Kazakov et al. 1988). در تحقیقات محمدیان و همکاران (2005) ارتباط تعداد کل برگ با عملکرد نهایی شکر سفید قبل از رفع تنفس اوایل فصل رشد و یک ماه بعد از رفع تنفس تأیید شده است. ضریب همبستگی طول و عرض برگ و طول و قطر دمبرگ با عملکرد ریشه به ترتیب 0.90 , 0.81 , 0.72 و 0.70 به دست آمد که به ترتیب در سطح احتمال یک، یک، پنج و پنج درصد معنی‌دار بودند. لذا می‌توان

منطقه و سه سال آزمایش، در یک گروه آماری قرار گرفتند و تغییرات صفت‌ها در این چهار نوبت با یکدیگر تفاوت معنی‌داری نداشتند. سایر زمان‌ها در ۱۰ گروه متفاوت آماری قرار گرفتند. با توجه به این که بررسی روابط همبستگی صفات مرفولوژیکی در مراحل اولیه رشد با عملکرد نهایی از اهمیت بیشتری برخوردار است، لذا ضریب همبستگی صفت‌های مرفولوژیکی در این چهار زمان با عملکرد نهایی محاسبه و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند (جدول ۴). نتایج حاصل از ضرایب همبستگی عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید در سه ژنتیپ مورد بررسی (میانگین سه سال، دو منطقه و سه تکرار) با صفات مرفولوژیکی شامل تعداد برگ، میانگین طول و عرض برگ، میانگین طول و قطر دمبرگ، وزن خشک برگ، وزن خشک قسمت هوایی، شاخص سطح برگ (LAI)، وزن ویژه برگ (SLW)، میانگین طول و بزرگ‌ترین قطر ریشه ذخیره‌ای، وزن خشک ریشه ذخیره‌ای، نسبت وزن خشک قسمت هوایی به وزن خشک ریشه ذخیره‌ای (SRR)، وزن خشک کل و کارآیی مصرف آب آبیاری برای تولید شکر سفید (WUE) در شرایط متفاوت تنفس رطوبتی، در جدول ۴ نشان داده شده است. به جز وزن خشک برگ و طوقه و همچنین کارآیی مصرف آب آبیاری برای تولید شکر سفید سایر صفات مورد بررسی با عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید همبستگی معنی‌دار داشتند. با توجه به این که در این آزمایش، ضریب همبستگی خطی عملکرد ریشه با عملکرد شکر سفید معنی‌دار به دست آمد ($r = 0.99$, $P < 0.01$) و از آن جا که عملکرد شکر

عملکرد شکرسفید در شرایط متفاوت تنش رطوبتی این دو صفت برای این سه ژنوتیپ می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد (شکل ۱).

میانگین طول و قطر ریشه ذخیره‌ای نیز دارای همبستگی مثبت با عملکرد شکر سفید بود. ضرایب این همبستگی‌ها در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار و به ترتیب معادل ۰/۸۶ و ۰/۸۷ بود (جدول ۴). اگرچه همبستگی وزن خشک ریشه ذخیره‌ای با عملکرد مثبت به دست آمد، اما ضریب این همبستگی در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار نبود. محمدیان و همکاران (2005) در تحقیقات خود مشاهده کردند که در شرایط تنش خشکی اوایل فصل رشد، ژنوتیپ‌هایی که وزن خشک ریشه ذخیره‌ای بیشتری در انتهای دوره تنش داشتند، معمولاً از عملکرد شکر سفید بیشتری نیز برخوردار بودند. همبستگی نسبت قسمت هوایی به ریشه ذخیره‌ای با عملکرد شکر سفید منفی و مقدار ضریب آن ۰/۸۳ - بود ($P < 0.01$). به عبارت دیگر، هرچه نسبت قسمت هوایی به ریشه ذخیره‌ای در این سه ژنوتیپ در شرایط متفاوت تنش رطوبتی کم‌تر بود، عملکرد شکر سفید افزایش یافت. همان‌طور که در شکل یک مشاهده می‌شود، تغییرات نسبت وزن خشک هوایی به ریشه ذخیره‌ای در شرایط تنش ملایم نسبت به شرایط بدون تنش، کم ولی در شرایط تنش شدید نسبت به شرایط بدون تنش زیاد بود. در شرایط تنش خشکی، کاهش قسمت اندام هوایی نشان‌دهنده افزایش سازگاری با خشکی است (Stocker 1960). محمدیان و همکاران (2005) در شرایط تنش خشکی اوایل فصل

دریافت که در سه ژنوتیپ مورد بررسی، با افزایش تنش و کاهش عملکرد کلیه این صفات به‌طور معنی‌دار تحت تأثیر قرار گرفتند. وزن خشک دمبرگ با عملکرد همبستگی نداشت. اگرچه بین عملکرد شکر سفید و شاخص سطح برگ همبستگی مثبت ($r = 0.83$, $P < 0.01$) مشاهده شد، اما بین عملکرد و وزن خشک برگ همبستگی معنی‌داری مشاهده نشد. وزن خشک قسمت هوایی (برگ و دمبرگ) نیز همبستگی مثبت با عملکرد شکر سفید نشان داد ($r = 0.69$, $P < 0.05$). اسکات و جاگارد (Scott and Jaggard 1978) نشان دادند که محدودیت عمدۀ عملکرد واقعی توانایی کانونی برای جذب نور خورشید در اوایل فصل رشد است. همچنین محققین دیگر نیز تأیید کردند که به‌علت اثرات تنش خشکی بر پوشش گیاهی اوایل رشد، عملکرد نهایی کاهش می‌یابد (Draycott and Messem 1977; Draycott et al. 1974). در تحقیق دیگری نیز همبستگی مثبت عملکرد ریشه با حداکثر شاخص سطح برگ تأیید شد (Kazakov et al. 1988). وزن ویژه برگ با عملکرد شکر سفید دارای همبستگی منفی ($r = -0.90$) و معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد بود (جدول ۵). به عبارت دیگر، در سه ژنوتیپ مورد بررسی با افزایش تنش ضمن کاهش عملکرد نسبت وزن به سطح برگ افزایش یافت و برگ به‌طور قابل توجهی ضخیم‌تر شد. با توجه به صفات مورد بررسی در ارتباط با برگ می‌توان نتیجه گرفت تعداد برگ و وزن ویژه برگ دارای همبستگی بیشتری با عملکرد شکر سفید هستند. به عبارت دیگر، برای پیش‌بینی عملکرد ریشه و

نمی‌توان با اندازه‌گیری صفات مرفولوژیکی پیش‌بینی کرد.

در بین صفات مرفولوژیکی مورد بررسی، تغییرات وزن ویژه برگ در دو شرایط تنفس ملایم و شدید نسبت به شرایط بدون تنفس بیش از سایر صفات بود (جدول ۵). به طوری که به طور متوسط در سه ژنتیپ موردنبررسی در شرایط تنفس ملایم نسبت به شرایط بدون تنفس، نسبت وزن به سطح برگ‌ها $1/2$ برابر افزایش یافت. این نسبت در شرایط تنفس شدید به $1/9$ برابر افزایش یافت. این نتایج تأییدکننده اهمیت بررسی وزن ویژه برگ در آزمایش‌های مربوط به تنفس خشکی در چندین قند است. هنگ و میلر (1986) نیز نشان دادند که تغییرات وزن ویژه برگ به مقدار زیاد (Rinaldi 2003) تحت تأثیر تنفس است. رینالدی (Rinaldi 2003) گزارش کرد که اختلاف‌های معنی‌داری از نظر وزن ویژه برگ در شرایط بدون تنفس آبیاری و شرایط آبیاری کم وجود دارد و تنفس باعث افزایش وزن ویژه برگ می‌شود. وزن ویژه برگ نشان‌دهنده چگالی برگ یا ضخامت نسبی آن است. وزن ویژه برگ به وسیله محیط و مرحله رشد تحت تأثیر قرار می‌گیرد و لذا وسیله مفیدی برای مشخص کردن تکامل دستگاه فتوسنتزی گیاهان زراعی است. چند تحقیق در تیپ‌های مختلف گیاهی نشان داده است که وزن ویژه برگ ارتباط نزدیکی با مقدار نیتروژن برگ و ظرفیت فتوسنتزی دارد (Pierce et al. 1994). در مقابل، تغییرات وزن خشک برگ در دو شرایط تنفس ملایم و شدید نسبت به شرایط بدون تنفس بسیار کمتر از سایر صفات مورد بررسی بود. در این آزمایش، نسبت وزن خشک برگ در میانگین سه ژنتیپ موردنبررسی در

رشد، مشاهده کردند که تغییرات نسبت وزن خشک هوایی به وزن خشک ریشه ذخیره‌ای کم است. هنگ و میلر (Hang and Miller 1986) گزارش کردند که نسبت برگ به دمبرگ و همچنین قسمت هوایی به ریشه ذخیره‌ای، به مقدار کمتر و دیرتر از سطح برگ، وزن ویژه برگ و رشد گیاه تحت تأثیر تنفس قرار می‌گیرند. در حالی که عبدالهیان نوچابی (Abdollahian-Noghabi 1999) از تحقیقات خود نتیجه گرفت به علت محدود شدن زیاد قسمت هوایی در شرایط تنفس شدید خشکی اول فصل، نسبت ماده خشک قسمت هوایی به ماده خشک ریشه ذخیره‌ای به شدت کاهش می‌یابد. وزن خشک کل (بخش‌های هوایی و ریشه ذخیره‌ای) با عملکرد شکر سفید نیز دارای همبستگی مثبت ($r = 0.68$, $P < 0.01$) بود (جدول ۴).

کارآبی مصرف آب برای تولید شکر سفید دارای ضریب همبستگی مثبت اما غیرمعنی‌دار با عملکرد ریشه ذخیره‌ای و شکر سفید بود. همان‌گونه که در جدول چهار مشاهده می‌شود، تنها صفت مرفولوژیکی که ضریب همبستگی معنی‌دار اما منفی با کارآبی مصرف آب نشان داد، وزن خشک دمبرگ بود ($r = -0.68$, $P < 0.05$): اما سایر صفات مرفولوژیکی با این صفت مهم همبستگی نشان ندادند. با توجه به این که صفات مرفولوژیکی مورد بررسی در این سه ژنتیپ در شرایط متفاوت تنفس همبستگی کمی با کارآبی مصرف آب برای تولید شکر نشان دادند، لذا می‌توان استنباط کرد که مقادیر کارآبی مصرف آب را

تنش رطوبتی از بین صفات مرفوژیکی مورد بررسی، از بخش قسمت هوایی تعداد برگ و وزن ویژه برگ و از ریشه ذخیره‌ای، طول و قطر آن و همچنین نسبت وزن خشک قسمت هوایی به ریشه ذخیره‌ای در اوایل فصل رشد (حدود ۴۰ تا ۶۰ روز بعد از اولین آبیاری) همبستگی بهتری با عملکرد نهایی شکر سفید نشان دادند. لذا می‌توان امیدوار بود که جهت صرفه‌جویی در هزینه و زمان ممکن است با استفاده از صفات فیزیولوژیکی و مرفوژیکی در مراحل اولیه فصل رشد از بین مواد اصلاحی در شرایط تنش گزینش‌های اولیه برای انتخاب مواد اصلاحی مقاوم به خشکی را انجام داد. با وجود این، تحقیقات تکمیلی با استفاده از مواد اصلاحی بیشتر برای تأیید نتایج حاصل ضرورت دارد.

تشکر و قدردانی

از مدیریت مؤسسه تحقیقات چندرقند به جهت حمایت‌های همه جانبه و همچنین از کلیه همکاران که در اجرای این پژوهش از هیچ کوششی دریغ نکردند تشکر و قدردانی می‌شود. این پژوهش با استفاده از منابع مالی سازمان ترویج، آموزش و تحقیقات وزارت جهاد کشاورزی اجرا شد.

شرایط تنش رطوبتی ملایم و شدید نسبت به شرایط بدون تنش به ترتیب ۱ و ۰/۹ به دست آمد. این شرایط باعث شد همبستگی وزن خشک برگ با عملکرد شکر سفید در شرایط متفاوت تنش نیز معنی‌دار نشود. علت تعییرات کم وزن خشک برگ را به این ترتیب می‌توان توجیه کرد که در شرایط تنش رطوبتی، با وجود کاهش تعداد برگ‌ها (همان‌گونه که از تعییرات تعداد برگ و شاخص سطح برگ در شرایط متفاوت تنش می‌توان دریافت)، به علت ضخیم شدن برگ‌ها در مجموع تعییرات وزن خشک برگ کمتر محسوس بود. در واقع علت مهم تعییرات زیاد وزن ویژه برگ‌ها نیز به علت تعییرات کم وزن خشک آن‌ها به خاطر ضخیم‌تر شدن برگ‌ها در شرایط تنش و در مقابل کاهش نسبتاً زیاد شاخص سطح برگ در دو شرایط تنش ملایم و شدید نسبت به شرایط بدون تنش است.

در مجموع با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان استنباط کرد که چنانچه بخواهیم عکس العمل ژنوتیپ‌های مختلف را نسبت به تنش خشکی مورد ارزیابی قرار دهیم، نوع و شدت تنش خشکی بسیار مهم است و عدم توجه به این موضوع ممکن است محقق را در ارزیابی ژنوتیپ‌ها دچار اشتباہ کند. در شرایط متفاوت

جدول ۱ میانگین ارتفاع آب مصرف شده طی فصل رشد در دو طرف سیستم آبیاری بارانی تک‌شاخه‌ای (متوسط سه سال آزمایش) در دو منطقه کرج و مشهد

تیمار	نیمه	میزان آب مصرف شده(میلی متر)		
		کرج	مشهد	میانگین
بدون تنش	چپ	۷۵۷	۸۵۵	۸۰۶
	راست	۸۱۸	۸۲۴	۸۲۳
تنش ملایم	چپ	۶۲۳	۶۶۷	۶۴۵
	راست	۶۱۳	۶۳۴	۶۲۵
تنش شدید	چپ	۴۳۲	۴۱۶	۴۲۴
	راست	۲۷۰	۳۳۴	۳۰۲

جدول ۲ تجزیه واریانس مرکب اثرات مرتبط با تنش رطوبتی بر صفات عملکرد ریشه، درصد قند و عملکرد شکر قابل استحصال در طول دوره تحقیق

منابع تغییر	درجه آزادی	عملکرد ریشه	درصد قند	میانگین مریعات	عملکرد شکر سفید
سال	۲	۱۵۴/۳۰ ns	۸۲/۲۲**	۱۵/۶۸*	
مکان	۱	۳۷۸۴/۵۹ ns	۲۳۰/۵۲ ns	۲۱۱/۸۰*	
مکان × سال	۲	۷۲۷۹/۴۷ **	۳۰۰/۸۵ **	۵۶/۱۵**	
تکرار (مکان × سال)	۱۲	۷۵/۳۹ ns	۳/۸۵*	۳/۰۸*	
ژنتیپ	۲	۱۱۲/۱۴ ns	۲۳/۲۹*	۴/۲۱ ns	
سال × ژنتیپ	۴	۲۰/۹۶ ns	۱/۳۷ ns	۴/۹۶ ns	
مکان × ژنتیپ	۲	۴/۴۱ ns	۱/۳۶ ns	۱/۰۹ ns	
مکان × سال × ژنتیپ	۴	۲۱۳/۹۳ ns	۱/۳۵ ns	۶/۶۹ ns	
تکرار × ژنتیپ (مکان × سال)	۲۴	۱۰۸/۷۴ ns	۲/۴۱ ns	۳/۲۸**	
آبیاری	۲	۱۱۲۱۳/۹۵ **	۵/۳۷ ns	۲۰۶/۲۲**	
آبیاری × سال	۴	۲۰۷/۶۱ *	۵/۴۷*	۵/۹۴*	
مکان × آبیاری	۲	۱۲۵۹/۸۷ ns	۴۴/۶۴**	۷۵/۹۴**	
مکان × سال × آبیاری	۴	۲۵۷/۴۴ *	۰/۷۸ ns	۳/۴۹ ns	
تکرار × آبیاری (مکان × سال)	۲۴	۶۲/۴۳ ns	۱/۷۳ ns	۱/۸۷ ns	
آبیاری × ژنتیپ	۴	۱۴/۷۵ ns	۰/۸۷ ns	۰/۵۳ ns	
سال × آبیاری × ژنتیپ	۸	۱۶/۹۵ ns	۰/۶۲ ns	۰/۳۳ ns	
مکان × آبیاری × ژنتیپ	۴	۱۶/۶۱ ns	۰/۸۶ ns	۰/۶۸ ns	
مکان × سال × آبیاری × ژنتیپ	۸	۳۱/۰۸ ns	۰/۷۱ ns	۰/۶۳ ns	
تکرار × آبیاری × ژنتیپ (مکان × سال)	۴۸	۴۶/۴۵ ns	۱/۵۳ ns	۱/۰۷ ns	
نیمه	۱	۱۱۱/۱۳ ns	۱/۳ ns	۰/۲۴ ns	
سال × نیمه	۲	۶۴۰/۲۲**	۱/۶۱ ns	۱/۰۸**	
مکان × نیمه	۱	۲/۳۸ ns	۲/۰ ns	۰/۱۴ ns	
مکان × سال × نیمه	۲	۱۸۹/۶۱ *	۱/۷۳ ns	۹/۳۶**	
تکرار × نیمه (مکان × سال)	۱۲	۴۲/۲۶ ns	۱/۹۳ ns	۰/۹۴ ns	
نیمه × ژنتیپ	۲	۸۱/۴۱ ns	۰/۵۴ ns	۱/۱۶ ns	
سال × نیمه × ژنتیپ	۴	۷۷/۵۹ ns	۲/۱ ns	۲/۹۵ ns	
مکان × نیمه × ژنتیپ	۲	۷۹/۴۸ ns	۲/۱۰ ns	۱/۶۴ ns	
مکان × سال × نیمه × ژنتیپ	۴	۱۴۶/۲۶ ns	۳/۱۵ ns	۳/۸۲ ns	
تکرار × نیمه × ژنتیپ (مکان × سال)	۲۴	۸۱/۲۱ ns	۲/۲۹ ns	۰/۹۴ ns	
نیمه × آبیاری	۲	۱۰۵/۷۶ ns	۱/۷۷ ns	۳/۹۶ ns	
سال × نیمه × آبیاری	۴	۱۶۲/۳۱ ns	۱/۵۱ ns	۰/۶۲ ns	
مکان × نیمه × آبیاری	۲	۸۶/۶۹ ns	۰/۲۳ ns	۰/۸۰ ns	
مکان × سال × نیمه × آبیاری	۴	۱۶۰/۷۸ ns	۱/۲۱ ns	۱/۹۷*	
تکرار × نیمه × آبیاری (مکان × سال)	۲۴	۶۶۳/۶۸ ns	۱/۴۶ ns	۰/۷۱ ns	
نیمه × آبیاری × ژنتیپ	۴	۱۹۱/۴۸ ns	۰/۵۹ ns	۱/۰۲ ns	
سال × نیمه × آبیاری × ژنتیپ	۸	۲۸۲/۸۴ ns	۰/۷۷ ns	۰/۴۳ ns	
محل × نیمه × آبیاری × ژنتیپ	۴	۱۴۳/۰۹ ns	۰/۶۶ ns	۰/۷۶ ns	
مکان × سال × نیمه × آبیاری × ژنتیپ	۸	۳۱۸/۲۰ ns	۰/۷۰ ns	۱/۰۰ ns	
خطا	۴۸	۶۱/۰۵	۱/۶۶	۱/۴۱	

*, **، ns به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج و یک و بدون اختلاف معنی دار

جدول ۳ میانگین عملکرد ریشه، درصد قند و عملکرد شکر سفید سه ژنوتیپ چغندر قند در برداشت نهایی در سطوح مختلف آبیاری (متوسط سه سال و دو منطقه کرج و مشهد)

عملکرد شکر سفید(تن در هکتار)						عملکرد ریشه (تن در هکتار)						آبیاری
میانگین	BP-کرج	7219-P29	۷۱۱۲	میانگین	BP-کرج	7219-P29	۷۱۱۲	میانگین	BP-کرج	7219-P29	۷۱۱۲	ژنوتیپ
۶/۷۳	۶/۹۵۸	۶/۲۹۸	۶/۹۶۸	۱۵/۷۷	۱۶/۱۲۸	۱۵/۲۸۸	۱۵/۹۱۸	۵۰/۹۹	۵۰/۸۸۸	۴۹/۵۸۸	۵۲/۵۰۸*	بدون تنش
۴/۹۷	۵/۰۸۸	۴/۶۸۸	۵/۱۴۸	۱۶/۱۲	۱۶/۵۳۸	۱۵/۷۰۸	۱۶/۱۲۸	۳۸/۵۰	۳۷/۸۶۸	۳۷/۲۲۸	۴۰/۳۰۸	تشن ملایم
۲/۷۶	۲/۹۲۸	۲/۵۹۸	۲/۷۷۸	۱۶/۴۳	۱۶/۸۸۸	۱۵/۷۴۸	۱۶/۶۵۸	۲۱/۷۷	۲۲/۲۳۸	۲۱/۲۳۸	۲۱/۶۳۸	تشن شدید
	۴/۹۹	۴/۵۲	۴/۹۹		۱۶/۵۱	۱۶/۲۳	۱۶/۵۱		۳۷/۰۲	۳۶/۰۸	۳۸/۱۴	میانگین

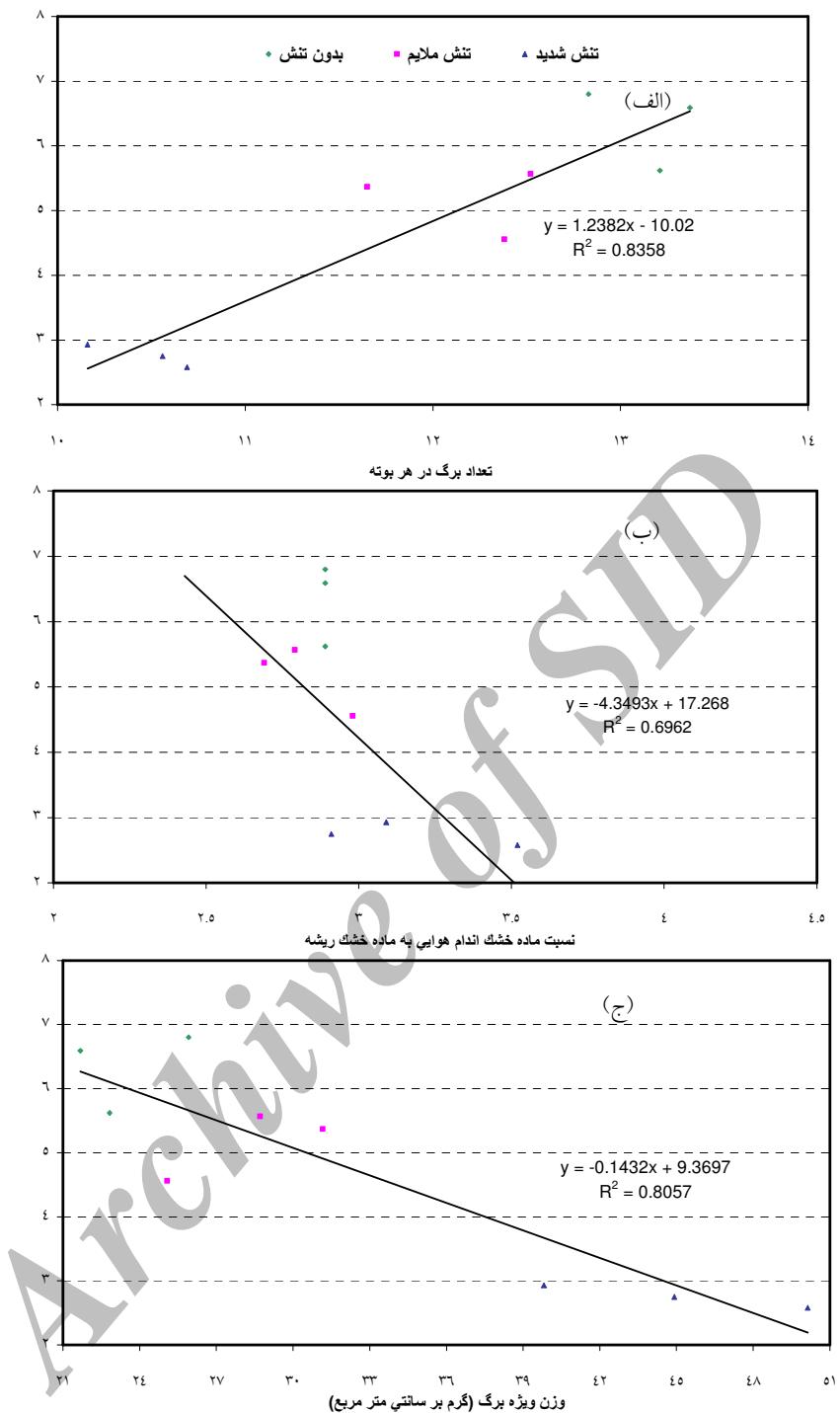
* اعداد دارای حروف مشابه از نظر آماری در سطح ۵ درصد اختلاف معنی دار ندارند.

جدول ۴ ضرایب همبستگی عملکرد ریشه، عملکرد شکر سفید و کارآیی مصرف آب برای تولید شکر سفید در سه ژنوتیپ چغندر قند (متوسط سه سال و دو منطقه) با برخی صفات مرغولوژیکی اوایل فصل رشد در شرایط متفاوت تنش رطبی مداوم (کرج و مشهد در سه سال ۱۳۸۰-۸۲)

صفات مرغولوژیکی و زراعی	عملکرد ریشه (تن در هکتار)	عملکرد شکر سفید(تن در هکتار)	کارآیی مصرف آب برای تولید شکر سفید (کیلوگرم بر مترمکعب)	تعداد برگ
	۹۵۵۶	۰/۹۱۴۲۲	۰/۰۰۹۳۰	
	(<۰/۰۰۱)*	(/۰۰۰۶)	(-/۰/۹۸۱۰)	
متوسط طول برگ	۰/۹۲۴۳۰	۰/۸۹۶۰۸	۰/۰۳۳۶۶	
	(/۰/۰۰۴)	(/۰/۰۰۱۱)	(-/۰/۹۳۱۵)	
متوسط عرض برگ	۰/۸۴۲۳۷	۰/۸۰۶۲۲	-۰/۰۷۰۹۷	
	(/۰/۰۰۴۴)	(/۰/۰۰۸۷)	(-/۰/۸۵۶۰)	
متوسط طول دمیرگ	۰/۸۰۵۵۵	۰/۷۱۸۹۰	-۰/۲۹۷۸	
	(/۰/۰۰۸۸)	(/۰/۰۲۹۱)	(-/۰/۴۲۶۳)	
متوسط قطر دمیرگ	۰/۷۰۹۲۳	۰/۶۹۹۱۳	۰/۱۱۵۸۱	
	(/۰/۰۲۲۴)	(/۰/۰۳۶۱)	(-/۰/۷۶۶۷)	
وزن خشک برگ	۰/۱۷۷۸	۰/۷۱۸۹۰	-۰/۴۴۳۸۸	
	(/۰/۰۴۷۲)	(/۰/۰۲۳۱۰)	(-/۰/۲۳۱۴)	
وزن خشک قسمت هوایی	۰/۷۴۷۶	۰/۶۹۰۲۲	-۰/۲۳۱۶۰	
	(/۰/۰۲۰۶)	(/۰/۰۳۶)	(-/۰/۵۲۶۴)	
شاخص سطح برگ	۰/۹۰۳۶۷	۰/۸۳۱۶۸	-۰/۱۶۷۴۳	
	(/۰/۰۰۰۸)	(/۰/۰۰۵۴)	(-/۰/۶۶۶۸)	
وزن و پیزه برگ	-۰/۹۲۶۸۲	-۸۹۷۸۱	-۰/۱۳۵۱۱	
	(/۰/۰۰۰۴)	(/۰/۰۰۱۱)	(-/۰/۷۲۸۹)	
متوسط طول ریشه ذخیره‌ای	۰/۹۰۳۸۴	۰/۸۵۷۲۹	۰/۰۴۱۷	
	(/۰/۰۰۰۸)	(/۰/۰۰۳۱)	(-/۰/۹۱۵۰)	
متوسط قطر ریشه ذخیره‌ای	۰/۹۲۲۷۳	۰/۸۷۴۱۷	-۰/۰۷۲۰۷	
	(/۰/۰۰۰۴)	(/۰/۰۰۲۱)	(-/۰/۸۵۳۵)	
وزن خشک طوفه	۰/۱۳۹۳۳	۰/۰۹۲۹۷	-۰/۶۷۴۵۹	
	(/۰/۷۲۰۷)	(/۰/۹۳۹۰)	(-/۰/۴۶۲)	
وزن خشک ریشه ذخیره‌ای	۰/۵۹۵۸۱	۰/۵۸۶۴۶	-۰/۰۱۰۹۲	
	(/۰/۰۰۰۴)	(/۰/۰۹۶۹)	(-/۰/۹۷۷۸)	
نسبت وزن خشک قسمت هوایی به وزن خشک ریشه ذخیره‌ای	-۰/۷۸۳۳۱	-۰/۸۳۴۳۶	-۰/۰۵۷۳۸	
	(/۰/۰۱۲۵)	(/۰/۰۰۵۲)	(-/۰/۱۰۶۵)	
وزن خشک کل	۰/۷۲۴	۰/۶۷۹	-۰/۱۷۸	
	(/۰/۰۲۴)	(/۰/۰۴)	(-/۰/۶۴۶)	
عملکرد ریشه	۱	۰/۹۸۶۷۹	۰/۱۶۷۹۶	
	(/۰/۰۰۰۱)	(/۰/۰۰۰۱)	(-/۰/۶۶۵۸)	
عملکرد شکر سفید	۰/۹۸۶۷۹	۱	(-/۰/۳۰۰۰)	
	(/۰/۰۰۰۱)	(/۰/۳۰۲۰۰)	(-/۰/۴۲۹۶)	
کارآیی مصرف آب برای تولید شکر سفید	۰/۱۶۷۹۶	۰/۳۰۲۰۰	۱	
	(/۰/۶۶۵۸)	(/۰/۴۲۹۶)		

a اعداد داخل پرانتز سطح معنی داری را نشان می دهد.

عملکرد شکر سفید (تن در هکتار)

شکل ۱ رابطه همبستگی بین عملکرد شکر سفید در برداشت نهایی با (الف) تعداد برگ، (ب) وزن ویژه برگ و (ج) نسبت ماده خشک اندام هوایی به ماده خشک ریشه ذخیره‌ای طی اوایل فصل رشد برای سه ژنتیک چندرقند تحت شبیه تنش خشکی (متوسط سه سال در دو منطقه).

جدول ۵ میانگین برخی صفات مرفولوژیکی اوایل فصل رشد سه ژنتیپ چندرقد (متوسط سه سال و دو منطقه) در شرایط متفاوت تنش رطوبتی طی سه سال (۱۳۸۰-۱۳۸۲) در کرج و مشهد

آبیاری			صفات مرفولوژیکی و زراعی
تش شدید	تش ملایم	بدون تنش	
۱۰/۴۷	۱۲/۱۸	۱۳/۱۴	تعداد برگ در هر بوته
۷/۷۲	۹/۹۱	۱۲/۰۲	میانگین طول برگ (سانتی متر)
۴/۴۱	۵/۵۸	۷/۰۷	میانگین عرض برگ (سانتی متر)
۷/۷۷	۹/۹۳	۱۰/۴۴	میانگین طول دمبرگ (سانتی متر)
۰/۳۶	۰/۵۱	۰/۵۵	میانگین قطر دمبرگ در هر بوته (سانتی متر)
۱۶/۴۸	۱۷/۶۵	۱۷/۲۸	وزن خشک برگ (گرم بر مترمربع)
۲۶/۵۰	۳۱/۱۵	۳۵/۳۳	وزن خشک اندام هوایی (گرم بر مترمربع)
۰/۳۷	۰/۶۳	۰/۷۴	شاخص سطح برگ
۴۴/۹۵	۲۸/۳۱	۲۳/۴۷	وزن و پیوشه برگ (گرم بر مترمربع)
۱۴/۴۵	۱۶/۹۱	۱۷/۴۴	میانگین طول ریشه ذخیره‌ای (سانتی متر)
۱/۶۲	۲/۰۸	۲/۲۲	میانگین قطر ریشه ذخیره‌ای (سانتی متر)
۹	۹/۸۹	۹/۳۸	وزن خشک طوفه (گرم بر مترمربع)
۱۳/۴۱	۱۵/۳۳	۱۶/۱۴	وزن خشک ریشه ذخیره‌ای (گرم بر مترمربع)
۳/۱۷	۲/۸۲	۲/۶۴	نسبت وزن خشک قسمت هوایی به وزن خشک ریشه ذخیره‌ای
۳۹/۹۱	۴۶/۴۸	۵۱/۴۷	وزن خشک کل (گرم بر مترمربع)

References:

منابع مورد استفاده:

- حبیبی د. ۱۳۷۲. انتخاب پروژنی‌های مقاوم به خشکی و شوری چندرقد در مرحله جوانه اولیه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج.
- خورشید، ع. ۱۳۷۹. مقایسه خصوصیات کمی و کیفی ارقام چندرقد در شرایط تنش شوری و خشکی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج.
- کوچکی، ع. حسینی، م و نصیری محلاتی، م. ۱۳۷۶. رابطه آب و خاک در گیاهان زراعی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- محمدیان، ر. صادقیان‌مطهر، س. ی. مقدم، م و رحمیان، ح. ۱۳۸۱. ارزیابی شاخص‌های تحمل به خشکی در تشخیص ژنتیپ‌های چندرقد تحت شرایط تنش خشکی اوایل فصل رشد. مجله چندرقد، شماره ۱۸: ۵۱-۳۹.
- مقدم، م. محمدی، س. ۱ و آقائی سربزه، م. ۱۳۸۸. آشنایی با روش‌های آماری چند متغیره (ترجمه) ویراستاری سوم. انتشارات پریور.

Abdollahian-Noghabi M (1999) Ecophysiology of sugar beet cultivars and weed species subjected to water deficit stress. Ph. D. Thesis, The University of Reading, P 227.

- Draycott AP, Durrant MJ, Messem AB (1974) Effect of plant density, irrigation and potassium and sodium fertilizers on sugar beet. II. Influence of soil moisture and weather. *J. Agric. Sci. (Camb.)* 82: 261-268.
- Draycott AP, Messem AB (1977) Response of sugar beet to irrigation 1965-1975. *J. Agric. Sci. (Camb.)* 89: 481-493.
- FAO (2008) Crop Water Information: Sugarbeet. Water Development and Management Unit, FAO, Rome, Italy. http://www.fao.org/nr/water/cropinfo_sugarbeetprint.html
- Hang AN, Miller DE (1986) Sugar beet development and partitioning to root growth. *Agron. J.* 78: 15-18.
- Hanks RJ, Keller J, Rasmussen VP, Wilson GD (1976) Line-source sprinkler for continuous variable irrigation – crop production studies. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 40: 426- 429.
- Hanks RJ, Visson DV, Hurst RL, Hubbard KG (1980) Statistical analysis of results from irrigation experiments using the line source sprinkler system. *Soil Sci. Soc. Am J.* 44: 886-888.
- Kazakov EA, Kazakova SM, Gulyaev BI (1988) Effect of soil moisture on formation and necrosis of sugar beet leaf apparatus. *Fiziologiya i Biokhimiya Kul, Turnykh, Rastenii* 20: 431-438.
- Kunz M, Martin D, Puke H (2002) Precision of beet analyses in Germany explained for polarization. *Zuckerindustrie* 127: 13-21.
- Lorenzetti MC, Pandolfi AM, Bolli P (1991) Ecological aspects of the cultivation of sugar beet [*Beta vulgaris* L. Var. *Saccharifera* L.] in Umbria. *Annalidella Facolta di Agraria Universita, Italy.*
- Mohammadian R, Khoyi FR, Rahimian H, Moghadam M, Ghassemi-Golezani K, Sadeghian SY (2001) The effect of early season drought on stomatal conductance, leaf-air temperature difference and proline accumulation in sugar beet genotypes. *J. Agri. Sci. and Techno.* 3: 181-193.

- Mohammadian R, Moghadam M, Rahimian H, Sadeghian SY (2005) Effect of early season drought stress on growth characteristics of sugar beet genotypes. *Turk. J. Agri. and For.* 29: 357-368.
- Mohammadian R, Rahimian H, Moghadam M, Sadeghian SY (2003) The effect of early season drought on chlorophyll a fluorescence in sugar beet (*Beta vulgaris L.*) *Pak. J. Biolo. Sci.* 6: 1263-1769.
- Morillo-Velarde R, Ober ES (2006) Water use and irrigation. In: Draycott AP (Ed.) *Sugar Beet*. Blackwell Publishing, pp 221-255.
- Ober ER, Le Bloa M, Clark CJA, Royal A, Jaggard KW, Pidgeon JD (2005) Evaluation of physiological traits as indirect selection criteria for drought tolerance in sugar beet. *Field Crops Res.* 91: 231-249.
- Pierce LL, Running SW, Walker J (1994) Regional scale relationships of leaf area index to specific leaf area and nitrogen content. *Ecol. Applic.* 4: 313-320.
- Rinaldi M (2003) Variation of specific leaf area for sugar beet depending on sowing date and irrigation. *Italian J. Agron.* 7: 23-32.
- Sadeghian SY, Fazli H, Mohammadian R, Taleghani DF, Mesbah M (2000) Genetic variation for drought stress in sugar beet. *J. Sugar Beet Res.* 37: 55-78.
- Scott RK, Jaggard KW (1978) Theoretical criteria for maximum yield. Proceedings of the 41st Winter Congress, Institut International de Recherches. Betteravieres, pp. 179-198.
- Sezen SM, Yazar A (2005) Wheat yield response to line-source sprinkler irrigation in the arid Southeast Anatolia region of Turkey. *Agri. Water Management* 81: 59-76.
- Stocker O (1960) Physiological and morphological changes in plants due to water deficiency. In: Plant water relationships in arid and semiarid conditions. *Arid Zone Res. Rev. Res.*, UNESCO, Paris, 15: 63-104.
- Uçan K, Gençoğlan C (2004) The effect of water deficit on yield and yield components of sugar beet. *Turk. J. Agric. For.* 28: 163-172.
- Vulkan-Levy R, Ravina I, Mantell A, Frenkel H (1998) Effect of water supply and salinity on pima cotton. *Agri. Water Management* 37: 121-132.